

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12794/2022
24.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца – противтужених АА и ББ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Стефановић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ВВ из ..., чији је пуномоћник Стојан Такић, адвокат из ..., ради заузећа по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2200/2021 од 25.11.2021. године, у седници одржаној 24.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца противтужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2200/2021 од 25.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца противтужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2200/2021 од 25.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 4222/20 од 22.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца противтужених којим су тражили да се утврди да је тужени противтужилац заузео део њихове кат.парцеле бр. .. КО ..., у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, на тај начин што је средином фебруара 2012. године спорни простор оградио плетеном жицом висине 1,5 ме и припојио својој кат.парцели бр. .. и да се туженом наложи да спорни простор одгради и тужиоцима врати у својину и државину. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2200/2021 од 25.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца противтужених и туженог противтужиоца и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци противтужени су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права у смислу одредбе члан 404 и 403. став 1 и 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 и

10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора – утврђење заузећа предметних парцела. У конкретном случају ради се о парници ради утврђења заузећа и чинидби, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке нижестепених судова, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, обзиром да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Такође, посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења заузећа поднета је 13.03.2012. године, а противтужба је поднета 03.05.2012. године. Вредност предмета спора означена је у износу на 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић